

DIOCESE OF PATERSON

Diocesan Center
777 Valley Road
Clifton, New Jersey 07013

Office of
THE BISHOP

(973) 777-8818 Fax (973) 777-8976

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2014

TAJEMNICA KRZYŻA I PRZYPowieŚĆ O SYNU MARNOTRAWNYM: BOŻE MIŁOSIERDZIE OBJAWIONE

Do wszystkich wiernych, osób zakonnych i konsekrowanych, diakonów oraz księży:

*Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie przez
poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego!*

(2 Pt 1:2)

Wstępując w okres Wielkiego Postu, refleksja nad Bożym miłosierdziem prowadzi nas do żalu za grzechy i pojednania z Bogiem oraz z innymi ludźmi a ponadto zwiastuje prawdziwą radość wielkanocną. Jezus w nadzwyczajny sposób pouczał o Bożym miłosierdziu w przypowieści o Synu Marnotrawnym (Łk 15:11-32). Ta przypowieść pozwala nam dostrzec moc Bożego miłosierdzia ponieważ jest lekcją, w której Jezus w sposób doskonały zmywa nasze grzechy przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Niech nasza medytacja przyczyni się do wzniesienia naszych serc, modląc się słowami Pisma Świętego:

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei (1 P 1,3).

---

[1] Między Świątynią Jerozolimską i Świątynią na Górze Oliwnej w Jeruzalem położona jest dolina Jozafata. Tutaj według proroka Joela Bóg osądzi cały świat. Od niepamiętnych czasów wiele pobożnych rodzin chowało swoich zmarłych w tej dolinie w nadziei, że zmartwychwstaną w dniu ostatecznym.

[2] Pośród wielu grobów znajdujących się na tym cmentarzu jest grób Absaloma. To miejsce pochówku pochodzące z czasów hellenizmu wznosi się na 47 stóp powyżej poziomu doliny i jest łatwo widoczne. Historia, legendy i tradycje wyróżniają to miejsce spośród innych.

[3] Absalom trzeci syn Króla Dawida był jedynym synem z królewskiej krwi zarówno ze strony jego ojca jak i matki. Jego atrakcyjny wygląd i charyzma zdobyły przychylność jego ojca i podziw wśród młodych arystokratów w królewskim mieście. Lecz jego życie nie było tak wspaniałe.

[4] Historię Absaloma można odczytywać jako przygnębiająca tragedię ludzkiej słabości: pożądanie, kazirodztwo, oszustwo, rozpacz, gniew, zemsta, rebelia i zdrada. Gdy Dawidowi nie udało się zemścić za gwałt na Tamarze siostrze

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2014

Absaloma, Absalom wziął sprawy w swoje ręce. Przywódca z wielką charyzmą zbuntował się przeciwko swojemu ojcu, lecz odniósł porażkę. Joab, generał Dawida, zabił go w walce. Jego śmierć spowodowała wielki smutek Dawidowi. Wśród jęków i lamentu zawołał donośnym głosem: „O gdybym tylko mógł oddać swoje życie za twoje. O Absalomie mój synu, mój synu!” (2 Sam 18, 33)

[5] Złamane serce króla Dawida tylko w niewielkim stopniu odzwierciedla zranione serce Ojca, które nigdy nie przestaje nas kochać nawet gdy odwracamy się od Niego w naszych grzechach. To co Dawid nie był w stanie uczynić, uczynił Bóg. Na krzyżu Jezus, który jest prawdziwym Bogiem zajął nasze miejsce i umarł i umarł za nasze grzechy, abyśmy mogli żyć.

[6] Przez wieki interesująca tradycja rozwinęła się wokół grobu Absaloma. Żydzi, Chrześcijanie i Muzułmanie zaczęli przynosić swoje nieposłuszne dzieci do tego miejsca. Kazali im rzucić kamienie na grób syna, który podniósł rękę swojego ojca. W ten sposób rodzice dawali swoim dzieciom niezapomnianą lekcję ukazującą jaki los czeka te dzieci, które buntują się przeciwko swoim rodzicom.

[7] Z pism żydowskiego historyka Józefa Flawiusza wiemy, że grób Absaloma był dobrze znany w pierwszych wiekach. Jezus odwiedzając Jeruzalem mijał go wiele razy. Bez wątpienia widział go wiele razy i przypominał sobie słynny fragment z Księgi Powtórzonego Prawa, który mówi o losie zbuntowanego syna.

[8] W księdze Powtórzonego Prawa czytamy: „Jeśli ktoś będzie miał syna nieposłusznego i krnąbrnego, nie słuchającego upomnień ojca ani matki, tak że nawet po upomnieniach jest im nieposłuszny, ojciec i matka pochwycą go, zaprowadzą do bramy, do starszych miasta i powiedzą starszym miasta: «Oto nasz syn jest nieposłuszny i krnąbrny, nie słucha naszego upomnienia, oddaje się rozpuście i pijaństwu». Wtedy mężowie tego miasta będą kamienowali go, aż umrze. Usuniesz zło spośród siebie, a cały Izrael, słysząc o tym, ulęknie się.” (Pwt 21:18-21)

[9] To prawo jest szorstkie. Lecz w kontekście owych czasów było odzwierciedleniem sprawiedliwości. W starożytnych społeczeństwach ojciec stanowił prawo. Rzeczywiście na przykład w Kodeksie Hammurabiego (n.168,169), ojciec miał absolutną władzę nad życiem swojego syna. Nie tak jednak było w prawie biblijnym. Ojciec nie mógł być sędzią ani egzekutorem.

[10] Ojciec, którego relacja z synem była zła nie mógł się go po prostu pozbyć. Wraz ze swoją żoną musiał przedstawić sprawę radzie starszych w swoim mieście. Jako że rada starszych z pewnością znała za równo rodziców jak i syna miała ona władzę ograniczenia krzywdy jaką wściekły ojciec mógł by wyrządzić swojemu synowi. Stąd prawo było tak naprawdę ochroną praw syna oskarżonego o nieposłuszeństwo.

[11] Jezus znał Księgę Powtórzonego Prawa. Cytuje ją w swoim nauczaniu więcej razy niż jakkolwiek księgę Starego Testamentu. Z pewnością znał ten fragment bardzo dobrze ponieważ używa go jako budulca pod przypowieść o Synu Marnotrawnym. Podczas gdy Księga Powtórzonego Prawa odwracała rodziców od gniewu i zemsty w stronę sprawiedliwości, Jezus wychodzi ponad sprawiedliwość w stronę miłosierdzia.

[12] W przypowieści o Synu Marnotrawnym (Łk 15) młodszy syn roztrwania „swoją majątek żyjąc rozrzutnie” (v. 13). Roztrwania on „ majątek ojca z nierządnicami” (v.30). Młodszy syn jest „żarłokiem i pijakiem” jak jest napisane w Księdze Powtórzonego Prawa.

[13] Kiedy młodszy syn domaga się swojej części majątku, on nie tylko utwierdza swoją młodzieńczą niezależność. W tamtych czasach majątek przechodził na synów dopiero po śmierci ojca. Syn domagający się swojej części majątku przed śmiercią ojca równało się z publiczną deklaracją że ojciec nie żyje. Jak mówi św. Piotr Chryzolog: „ Syn jest znużony życiem swojego ojca. Jako że nie może on skrócić życia ojcu, robi wszystko aby zyskać jego własność.”

[14] Egoistycznie zabierając swoją część majątku, opuszcza rodzinny dom. Odrzuca on wspólnotę życia i miłości, która powinna istnieć między nim a jego ojcem. Cytując Księgę Powtórzonego Prawa, jest on naprawdę „ uparty i nieposłuszny”.

[15] Znacznie się nad sobą użalając, starszy brat w przypowieści Jezusa rozpoznaje rozmiar nieposłuszeństwa swojego brata. Wydziedziczając młodszego brata przed ojcem słowami „ ten syn twój” (v.30), powtarza on słowa rodziców w Księdze Powtórzonego Prawa, którzy wydziedziczyli swojego nieposłusznego syna przed starszymi słowami „ten syn nasz”. Każdy grzech, który popełniamy, nawet ten najbardziej skryty niszczy naszą relacje między nami samymi. Każdy członek naszej rodziny cierpi gdy odwracamy się od Boga. Nieposłuszne serce odwrócone od Boga nigdy nie jest sprawą osobistą mającą jedynie indywidualne konsekwencje.

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2014

[16] U proroka Ozeasza, Bóg mówi o swym nieposłusznym dziecku Izraelu: „Jakże cię mogę porzucić, Efraimie, i jak opuścić ciebie, Izraelu? Jakże cię mogę równać z Admą i uczynić podobnym do Seboim? Moje serce na to się wzdyga i rozpalają się moje wnętrzności. Nie chcę, aby wybuchnął płomień mego gniewu i Efraima już więcej nie zniszczę, albowiem Bogiem jestem, nie człowiekiem; pośrodku ciebie jestem Ja - Święty, i nie przychodzę, żeby zatracać. (Oz. 11,18-9). W osobie ojca marnotrawnego syna słowo staje się czynem.

[17] Gdy młodszy syn powraca do domu, jego ojciec dostrzega go z daleka. Ojciec wyczekiwał z wielką nadzieją na ten moment. Jego zmęczone oczy wypatrywały powrotu swego syna. Ojciec biegnie do niego wielce rozradowany.

[18] Syn nie wraca korząc się przed ojcem błagając o przebaczenie jakby można się spodziewać. Nie! Ojciec wybiega by spotkać syna. Odrzuca on własną godność. Ukazanie swojej miłości jest o wiele ważniejsze niż zachowanie honoru. Cóż za niewiarygodne stwierdzenie o Bogu!

[19] Bóg z chęcią uważa przebaczenie naszych grzechów za honor. Gdy Bóg przebacza to nie dlatego że na to zasłużyliśmy. Raczej jak mówi prorok Izajasz „ja jestem tym, który wymazuje wasze przewinienia z mego powodu; nie pamiętam waszych grzechów” (Iz 43, 25). Bóg przebacza nasze grzechy w swoim nieskończonym miłosierdziu ze względu na swoje własne imię (zob. Iz 48, 11). To nie my zdobywamy sobie Bożą miłość. My ją tylko przyjmujemy.

[20] Prawo Księgi Powtórzonego Prawa wymagało, aby nieposłuszny syn był ukamienowany u bram miasta. Dlatego ojciec śpieszy na spotkanie synowi, który wciąż jeszcze jest daleko od domu. Otaczać go swoją miłością, aby inni nie mogli wykonać co prawo zakładało w odniesieniu do sprawiedliwości. Boże miłosierdzie zawsze wykracza ponad to co sprawiedliwość wymaga zdobywa przebaczenie dla pokutującego. Nasza skrucha może nie być doskonała, ale Boża miłość jest!

[21] Ojciec obejmuje swojego syna tuląc go do swojego serca. Całując go wiele razy jak matka okazująca miłość swemu dziecku. Cóż za wspaniały obraz Boga jaki nam Jezus daje! Bóg przekracza nasze kategorie. Bóg, który jest Ojcem ma w sobie serce matki. Chrystus, który znał dobrze słowa proroka Izajasza „jak matka pociesza swego syna tak i ja cię pocieszam.” (66,13) Płacząc nad Jeruzalem i nad naszymi grzesznymi sercami powiedział „ile razy chciałem zgromadzić twoje dzieci, jak ptak swoje pisklęta pod skrzydła, a nie chcieliście” (Łk 13, 34). Bóg pragnie naszego nawrócenia „ nawrócenie wznosi na nowo upadłą duszę, podnosi ją z nędzy, leczyci złamanych na sercu” (św. Jan Chryzostom) .

[22] Kierowany pustką w swym sercu bardziej bolesną niż nękającego głodu, marnotrawny syn wraca do domu. Powtarza sobie w drodze bolesne wyznanie: „ Ojczy zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem Ciebie i już nie jestem godzien nazywać się Twoim synem, uczyni mnie choćby jednym z najemników” (Łk 15, 18-19). Ojca radosne powitanie nie pozwala synowi wypowiedzieć przygotowanej mowy. Nie chce już więcej już prosić by być traktowanym jako jeden z najemników. W oczach Bożych jesteśmy więcej niż sługami (zob. J 15, 15). Na chrzcie świętym przyoblekliśmy się w Chrystusa i rzeczywiście staliśmy się dziećmi Bożymi.

[23] Kiedy szargamy naszą godność jako dzieci Boże przez nasze grzechy, Ojciec jest zawsze gotowy by jeszcze raz okryć nas swoją łaską w sakramencie pokuty i pojednania. Jednakże podobnie jak syn marnotrawny musimy wyznać nasze grzechy. Jesteśmy ciałem i duszą. Żyjemy przez słowo i czyn. Mamy potrzebę, aby być zauważonym i wysłuchanym. Musimy głośno wyznać swoje grzechy kapłanowi i usłyszeć słowa przebaczenia wypowiedziane przez niego w imię Chrystusa. Jak uczy św. Atanazy „ tak jak człowiek otrzymuje światło Ducha Świętego przez kapłana na Chrzcie Świętym, podobnie ten kto wyznaje swoje grzechy ze skruszonym sercem otrzymuje ich odpuszczenie przez kapłana podczas sakramentu pokuty.

[24] Nie chodzi tu tylko o to, że Bóg nie może nam przebaczyć, bez wyznania grzechów kapłanowi. Tylko o to, że dał On nam ten wspaniały sakrament właśnie po to by nas spotkać w naszym człowieczeństwie. Czy grzeszymy jak młodszy brat oddzielając się od Boga czy jak starszy brat oddzielając się od innych, częsta spowiedź otwiera nas na Bożą miłość i pomaga nam docenić fakt, że jesteśmy członkami Bożej rodziny a nie odizolowanymi jednostkami.

[25] Tą samą miłością, która ojciec okazuje młodszemu synowi okazuje także starszemu bratu. Ojciec delikatnie poucza starszego syna w jego egoistycznym rozumieniu własnych praw. Zaprasza go do stołu, do świętowania radości jak płynie z radości rodzinnej. Ojciec oczekuje jego odpowiedzi. Oczekuje On i naszej!

[26] Zajęcie miejsca przy Pańskim Stole! Bycie częścią Bożej rodziny, to tu prowadzi nas zachowywanie postu. Podczas czterdziestu dni Wielkiego Postu pogłęwiamy naszą modlitwę, zachowujemy post i czynimy uczynki miłosierdzia (zob. Mt 6, 1-18) aby przygotować się na święta Wielkiej Nocy. Gromadzimy się podczas tego najważniejszego święta wraz z nowo ochrzczoneymi, aby przeżywać misterium męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2014

Przez to Misterium Paschalne Jezus urzeczywistnia przypowieść o Marnotrawnym Synu.

[27] Jezus opuszczając Ostatnią Wieczerzę wkracza w swoją Mękę! Przeprowadza się On przez dolinę cedrową ze swoimi uczniami do Ogrodu Getsemani. W paschalną noc Jego oczy spoczęły na grobie Absaloma. Jezus pamięta prawo zawarte w Księdze Powtórzonego Prawa. Według tego prawa rada starszych w mieście miała przeprowadzić wyrok śmierci na nieposłusznym synu, który był „żarłokiem i pijakiem” (Pwt 21, 20).

[28] „Żarłok i pijak” tak Jezusa wrogowie odnosili się do Niego. Jego posługa różniła się tak bardzo od posługi jaką pełnił Jan Chrzciciel. Bez ognia, bez siarki lecz z miłością i przebaczeniem! Do tych, którzy skrupulatnie przestrzegali prawa powiedział: „Celnicy i nierządnicze wchodzą do królestwa Bożego przed wami” (Mt 21, 31). I stąd tak narzekali „ Patrzcie oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników” (Mt 11, 19). Mieli Go za nieposłusznego syna Izraela. Ponieważ w ich oczach roztrwoniał On bogate dziedzictwo prawa na grzeszników.

[29] Jezus wie, że Jego życie na ziemi dopełni się na krzyżu. Przewidział to trzy razy podczas Jego publicznej działalności (zob. Mk 8, 31; 9, 31; 10, 32-34). Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus odczytuje znaczenie swojej nadchodzącej śmierci. Jest On cierpiącym sługa, który bierze na Siebie grzechy wszystkich ludzi (zob. Iz 53, 8). Św. Paweł pisze: „ On to dla nas grzechem uczynił tego, który Nie zna grzechu , byśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą” (2 Kor 5, 21). Jezus jest wszystkim dla nas, synem marnotrawnym, jest pobity i obnażony z godności z powodu naszych grzechów.

[30] Wiedząc co się stanie Jezus wkracza do Ogrodu w Getsemani. Modli się pod drzewami oliwnymi, nawet wtedy gdy rada starszych z ich wykrzywionym rozumieniem sprawiedliwości spiskowała jak skazać Go na śmierć. Ciężar naszych grzechów przybija Go do ziemi, lecz z celem i odwagą Jezus się podnosi.

[31] Chrystus idzie na krzyż biorąc na Siebie nasze grzechy. On jest synem, który zna miłosierdzie Ojca, który mówi: „ Ten mój syn był umarły a ożył; zaginął a odnalazł się” (Łk 15, 24). Jego droga na Golgotę jest Drogą Chwały. I tak Jezus „ unżył samego siebie, stawszy się posłusznym, aż do śmierci- i to śmierci Krzyżowej. I dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył dał Mu imię ponad wszelki imię.” (Flp 2, 8-9)

[32] Krzyż Jezusa jest powrotem syna marnotrawnego i każdego z nas do Domu naszego Ojca. Ponieważ w ramionach ukrzyżowanego Chrystusa doświadczamy Ojca, który wybiega, aby nas spotkać. On obejmuje nas swoją miłością nawet wtedy gdy tylko próbujemy wypowiedzieć słowa skruchy. Jego miłość przepętnia. On zaprasza nas do Eucharystii. Zajmując należne nam miejsce przy Stole Pańskim już teraz uczestniczymy w uczcie Baranka zabitego i zmartwychwstałego gdzie jednego dnia poznamy prawdziwą radość, która niema końca.

Wygłoszono w Kurii Biskupiej Diecezji Paterson w Środę Popielcową,
w dniu 5 marca 2014r.

+ Arthur J. Serratelli

+J.E. ks. bp dr Arthur J. Serratelli,
Biskup Diecezji Paterson

Siostra Mary Edward Spohrer SCC

Siostra Marry Edward Spohrer, SCC,
Kancelarz/ Delegat do Spraw Zakonnych